

[Justitsministeren.]

Fejl fra Justitsministeriets Side ved ikke at være opmærksom paa denne Tjenestemandsförhandling i rette Tid. Jeg søgte ikke dør at bruge nogen Art af Magt for at undgaa det eller nøjes med at henvise det til senere Udvalgsbehandling. Jeg tog Förhandlingen med Dommerforeningen med det samme, og jeg opnaaede ret hurtigt Enighed. Saa-danne Förhandlinger er jeg naturligvis ogsaa villig til i Landstingsudvalget, men ogsaa kun Förhandling, ikke noget i Retning af et Diktat eller lignende fra Dommerne Side, der over for Lovgivningsmagten, naar det drejer sig om at ordne deres Forhold, er stillet som en hvilken som helst anden Stand her i Landet. Det er Rigsdagen og Regeringen, der bestemmer. Dommerne kan gøre deres Indflydelse gældende og vil opnaa al mulig Förhandling, forhaabentlig da, med Landstingsudvalget, ligesom de har kunnet faa det med mig naar som helst.

Den rent sproglige Rettelse i § 1, 4de Stykke, kan jeg naturligvis ikke have noget imod. Derimod er jeg noget mere betænkelig ved det Krav, det ærede 9de Medlem for 6te Kreds stillede med Hensyn til at faa en væsentlig Forkortelse af Femaarsfristen i § 12 a, men jeg er villig til at diskutere det i Udvalget. Jeg er blot lidt bange for at gøre denne Frist for kort.

Jeg forstaar jo nok, at den ærede Ordfører for de Radikale kom ind paa Terndrup-cirkulæret, men jeg tror, det ærede Medlem vil indrømme mig, at det ikke har saadan direkte Betydning for denne Sags Behandling, og da Cirkulæret blev modtaget af alle Partier i Folketinget med Tilfredshed, er der vel ikke Grund til at drøfte det her i Dag.

Det var meget nedslaaende for mig at høre, at jeg aldrig havde deltaget i nogen Valgkampagne. Jeg synes, jeg har været ude 6—8 Gange i en hvilken som helst Valgkampagne, oven i Købet naar det drejede sig om Folketingsmænd, som jeg har støttet efter bedste Evne, naturligvis for saa vidt de tilhørte mit eget Parti, men aldrig med nogen Art af Fanatisme.

Det Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste, om Justitsministeren ikke skulde have Ret til at tillade Appel ogsaa uden for Spørgsmaal om at afsætte en Dommer, rejser rigtignok adskillige Problemer. Det ærede Medlem er her mere vidtgaaende, end Dommerforeningen selv har været i sine Förhandlinger med mig; men jeg er meget villig til at drøfte Spørgsmaalet i Udvalget.

Jeg tror dog paa Förhaand at kunne sige, at det vist vilde være meget vanskeligt at finde en Form, hvorunder Justitsministeren til Tilfredshed for Domstolene skulde kunne give denne Tilladelse; men det er jo muligt.

I øvrigt takker jeg samtlige ærede Ordførere for den store Interesse, de har vist for at komme ind i en virkelig Realitetsdrøftelse af disse vanskelige Problemer. Navnlig giver de Slutningsbemærkninger, det ærede 9de Medlem for 6te Kreds fremsatte, mig Anledning til at sige over for Venstres ærede Ordfører, at jeg ikke har sagt, heller ikke i Dag, endsige ønsket, at Loven skal vente. Jeg maa meget have mig frabedt, at jeg nu eventuelt skal læse dette i Venstrebladene i Morgen; jeg har ikke noget som helst Ønske om, at Lovforslaget skal vente. Det kommer for mig ganske an paa, hvor langt Udvalget kan naa i sit Arbejde, inden Samlingen slutter. Men efter hvad jeg ved om dette sidste Tidspunkt, syntes jeg, at jeg, ogsaa i Overensstemmelse med, hvad jeg har skrevet i Pjecen om Förhandlingerne om denne Sag, var nødt til at udtale mig, som jeg gjorde. Nu vil Sagen blive behandlet i Udvalg, men i øvrigt har jeg forstaaet de faldne Udtalelser saaledes, specielt de Udtalelser, der blev fremsat af Socialdemokratiets ærede Ordfører, for hvis Tilslutning jeg takker, men ogsaa af den ærede radikale Ordfører, at der fra alle Sider er stor Interesse for en Realitetsdrøftelse, men at der fra Oppositionens Side er en saadan Modstand mod Forslagets Hovedregler, at en saadan Realitetsdrøftelse af disse Spørgsmaal, endsige af de mange Enkeltheder, umuligt kan naas inden Paaske. Jeg maa indrømme dette sidste, derfor beklager jeg, at Sagen er kommet saa sent over til Landstinget, og dels under Hensyn til mine Udtalelser ved Forelæggelsen, dels under Hensyn til de fra Regeringspartiernes Ordførere faldne Udtalelser; hvorefter jeg mener at kunne gaa ud fra, at Forslaget vil blive gennemført til Efteraaret og i væsentlig samme Skikkelse som den, hvori det nu foreligger, eller i hvert Fald kun med de Ændringer, som Justitsministeren vil kunne tiltræde, vil jeg naturligvis ikke insistere paa, at dette vigtige Forslag paa nogen Maade skulde fremskyndes ekstraordinært. Jeg gaar ud fra, at jeg har Ret i denne min Betragtning, og at jeg ikke i saa Henseende paa nogen Maade har misforstaaet de ærede Ordførere.

Hermed sluttede Förhandlingen.